

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ
ในวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น
Predictors of Preventing Sexual Risk Behaviors among
Female Teenagers Studying in Lower Secondary School

อุทัยวรรณ สกุลวาลีธร, ศิริยุพา สนั่นเรืองศักดิ์ และนฤมล ชีระรังสิกุล
Uthaiwan Sakulwaleethorn, Siriyupa Sananreangsak and Narumon Teerarungsikul

หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลเด็ก มหาวิทยาลัยบูรพา
Master of Nursing Science Program in Pediatric Nursing, Burapha University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทำนาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอายุ 12-16 ปี จำนวน 98 คน เลือกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ การกำกับดูแลของบิดามารดา ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ทักษะคิดต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ได้ค่าความเชื่อมั่น (reliability) เท่ากับ .72, .73, .73, .79 และ .84 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และวิเคราะห์พหุคูณถดถอยแบบเชิงชั้น ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากับ 4.93 (SD = 1.44) ปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ พบว่า ทักษะคิดต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความเสี่ยงทางเพศ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 44.8 ($R^2 = .448$, $F_{change} = 7.746$, $p < .01$) จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมทักษะคิด และการรับรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อให้วัยรุ่นสามารถป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำสำคัญ: พฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ, วัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

This research is a predictive research. The purpose was to study sexual risk prevention behaviors and predictors of preventing sexual risk behaviors among female early adolescents. 98 junior high school students aged 12-16 years were recruited by stratified random. Research instrument were sexual risk prevention behaviors, parental monitoring, knowledge about preventing sexual risk behaviors, attitude towards preventing sexual risk behaviors and self-efficacy to preventing sexual risk behaviors. Reliability of this questionnaires were .72, .73, .73, .79 and .84 respectively. Data were analyzed using descriptive statistics and Hierarchical regression analysis. Result revealed that the mean

score of sexual risk prevention behaviors were 4.93 (SD = 1.44). The predictor of preventing sexual risk behaviors were attitude towards preventing sexual risk behaviors and self-efficacy to preventing sexual risk behaviors, together accounted for 44.8% of the variance ($R^2 = .448$, $F_{change} = 7.746$, $p < .01$). The results of this study suggest that nurses should promote attitude towards preventing sexual risk behaviors and self-efficacy to protect female early adolescents from the sexual risk behaviors.

Keywords: preventing sexual risk behavior, female teenager studying in lower secondary

บทนำ

พฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การเอาตัวรอดจากเหตุการณ์เสี่ยงทางเพศที่นำไปสู่การป้องกันการตั้งครรภ์ การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยใช้ทักษะปฏิเสธในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (Phoochaemchot & Chomnirat, 2012; Fisher, 1997) ในสถานการณ์ปัจจุบันทั้งทั่วโลกและไทย วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากโดยเฉพาะวัยรุ่นหญิง มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ดังการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง ในรัฐเวสเวอร์จิเนียประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า วัยรุ่นเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยกว่า 15 ปี มีเพศสัมพันธ์มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน มีคู่นอนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ไม่มีการป้องกันการตั้งครรภ์มากกว่าร้อยละ 50 (Wang et al., 2008) สำหรับประเทศไทย จากการสำรวจของสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน (Youth Promotion and Protection Office, 2010) พบว่า เด็กวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยเพียง 10 ปีเท่านั้น

ผลของการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จากข้อมูลการสำรวจของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (Department of Health, 2010) พบว่า วัยรุ่นหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีการตั้งครรภ์แบบไม่พึงประสงค์สูงอันดับที่ 1 ของทวีปเอเชีย ถึงร้อยละ 16.2 ในปี 2553 และสูงเป็นอันดับที่ 2 ของโลก ซึ่งในจังหวัดฉะเชิงเทรามีอัตราการคลอดบุตรของมารดาที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 0.71 มากเป็นอันดับ 8 ของประเทศไทย และมากเป็นอันดับที่ 1 ของศูนย์อนามัยที่ 3 และที่สำคัญจากการสำรวจผู้ที่มารับบริการฝากครรภ์คลอด

ที่โรงพยาบาลบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ในปี 2554 ของปริญญา เอี่ยมสำอางค์, รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และ พรนภา หอมสินธุ์ (Aeamsamarng, Srisuriyawet & Homsin, 2013) พบว่า มีหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่มารับบริการมากถึงร้อยละ 30 ของหญิงตั้งครรภ์ทั้งหมด ซึ่งเกินกว่าที่องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1995) ได้กำหนดไว้ว่า อัตราการตั้งครรภ์วัยรุ่นหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ควรน้อยกว่าร้อยละ 10 ดังชี้ให้เห็นว่าปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นปัญหาที่สำคัญ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สามารถป้องกันและแก้ไขได้จากการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเกิดจากการไม่ได้ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ (Piumwattanasup, Chantaluk, 2009) อิทธิพลต่อกลุ่มเพื่อน (Prasartwanakit, Songwathana & Phetcharat, 2009) สื่อวิทยุทางเพศ (Saipanich, Suntrayuth & Thongson, 2012) การดื่มแอลกอฮอล์ (Jackson, Sweeting & Haw, 2013) ขาดความรู้สึกมีคุณค่าต่อตนเอง (Rawajai, 2011) ทักษะการติดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (Chaikoolvatana, Praditsathaporn & Kamkhieo, 2013) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และส่งผลให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ ตามมา จึงต้องมีการป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง ดังการศึกษาของ ณฐาภ ระวังใจ (Rawajai, 2011) ที่ศึกษาพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ พบว่า นักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่าพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศมีความสำคัญยิ่งต่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงตอนต้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรม ป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงตอนต้น เพื่อนำ ผลของการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการพยาบาล ด้านการลดผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงเป็น ข้อมูลพื้นฐานในการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนในการ ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงตอนต้นให้มี ประสิทธิภาพ และมั่นคงถาวร

วัตถุประสงค์การวิจัย

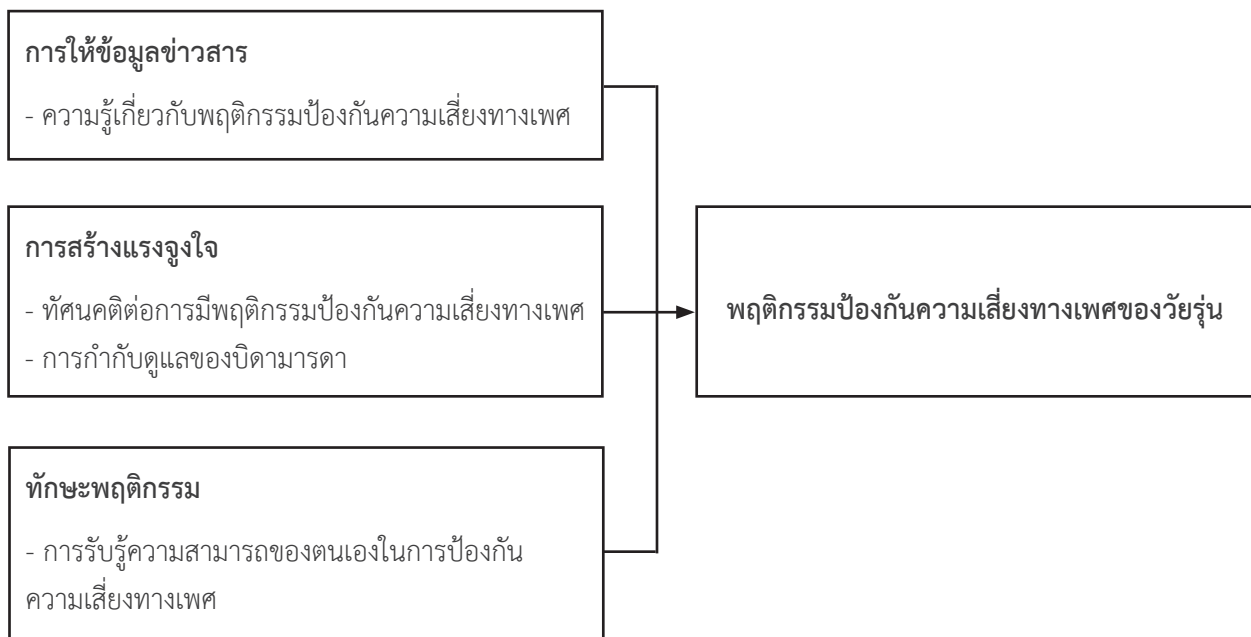
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทาง เพศในวัยรุ่นหญิงตอนต้น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกัน ความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงตอนต้น

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้านี้ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการให้ ข้อมูลข่าวสาร การสร้างแรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรม (The Information Motivation Behavioral Skills--IMB Model) (Fisher, Fisher & Shuper, 2009) ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการคือ (1) การให้ข้อมูลข่าวสาร (information) ได้แก่ ปัจจัยความรู้ หรือข้อมูลต่างๆ ที่ เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ เป็นความเข้าใจเบื้องต้นที่ จะปฏิบัติ หรือป้องกันตนเองให้รอดพ้นจากพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ (2) การสร้างแรงจูงใจ (motivation) ได้แก่ ปัจจัยระดับบุคคล เจตคติ ความเชื่อ ความรู้สึกต่อ

พฤติกรรมนั้น รวมถึงความเชื่อเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่อการ เกิดโรค ปัจจัยระดับสังคม การรับรู้ของบุคคลกลุ่มที่บุคคล อาศัยอยู่ มีความสำคัญกับบุคคลนั้น และต้องการให้บุคคล นั้นปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นมากน้อยเพียงใด เป็นทัศนคติหรือแรงจูงใจ จากครอบครัวหรือสังคม และ สิ่งแวดล้อม ที่เป็นสิ่งยึดเหนี่ยว และโน้มน้าวให้เกิดแรง จูงใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรมป้องกัน และ (3) ทักษะ พฤติกรรม (behavior skill) ได้แก่ ทักษะที่จำเป็นต่อ การปฏิบัติพฤติกรรม การที่บุคคลมีการรับรู้ความสามารถ ของตนเองทั้งในด้านทักษะการตัดสินใจ หรือทักษะการ ปฏิเสธ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทาง เพศ ทั้ง 3 องค์ประกอบ มีดังนี้ (1) การให้ข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ (Mongkuo, Mushi, & Thomas, 2010; Cai et al., 2013) (2) การสร้างแรงจูงใจ ได้แก่ ทัศนคติต่อการมีพฤติกรรม ป้องกันความเสี่ยงทางเพศ (Taikanong, Chomson, & Nimitrarnan, 2011; Puntang, Toonsiri & Junpraasert, 2014) และการกำกับดูแลของบิดามารดา (Tipwareerom & Sarapanich, 2012; Bunyat, 2013; Diloksumpun, Namma & Niemkul, 2013) และ (3) ทักษะพฤติกรรม ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกัน ความเสี่ยงทางเพศ (Huy et al., 2010; Batcharuen, Panan & Arpaporn, 2012) กล่าวคือ หากวัยรุ่นหญิง ตอนต้นมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันพฤติกรรมป้องกัน ความเสี่ยงทางเพศที่ดี ทัศนคติต่อพฤติกรรมป้องกัน ความเสี่ยงทางเพศเชิงบวก มีการกำกับดูแลของบิดามารดา ที่ดี และการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ดี จะแสดง พฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศที่ดีได้ แสดงกรอบ แนวคิดของงานวิจัยได้ดังภาพ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ทักษะคิดต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ การกำกับดูแลของบิดามารดา และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความเสี่ยงทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (correlational predictive research) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา คำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสูตร ของ Tabachnick and Fidell (2007) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 82 คนและเพื่อเพิ่มอำนาจการทดสอบทางสถิติ และลดความคลาดเคลื่อน ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงได้เก็บกลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีกประมาณร้อยละ 20 เพื่อป้องกันการสูญหาย (Srisatidnarakul, 2010) จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 98 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified sampling) จากประชากรซึ่งเป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 11 โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดสามแยก โรงเรียนวัดบางกระเจ็ด โรงเรียนวัดใหม่บางคล้า โรงเรียนวัดสาวชะโงก โรงเรียนวัดเสม็ดเหนือ โรงเรียนวัดศรีสุตาราม และโรงเรียนวัดปากน้ำ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 6 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดเปี่ยมนิโคธาราม และโรงเรียนบางคล้าพิทยาคม โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทศบาล 1 วัดแจ้ง โรงเรียนเทศบาล 2 วัดโพธิ์ มีจำนวนนักเรียนหญิงตอนต้น รวมทั้งหมด 680 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยนำรายชื่อโรงเรียนทั้ง 11 แห่งมาจับฉลากคัดเลือกแบบไม่ใส่คืน ได้โรงเรียนขึ้นมา 4 แห่ง ตามเกณฑ์การสุ่มเลือกร้อยละ 30 (Worrakitkasemkul, 2011) ได้แก่ โรงเรียนบางคล้าพิทยาคม โรงเรียนวัดเสม็ดเหนือ โรงเรียนเทศบาล 1 วัดแจ้ง และโรงเรียนวัดเปี่ยมนิโคธาราม หลังจากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละโรงเรียนตามสัดส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่าง

โดยการจับฉลากสุ่มเลือกห้องเรียน และเก็บข้อมูลนักเรียนหญิงทั้งหมดในห้องเรียน ดังต่อไปนี้

โรงเรียนบางคล้าพิทยาคม จำนวน 6 ห้องเรียน จับฉลากสุ่มแบบไม่ใส่คืนขึ้นมา 3 ห้องเรียน คือ 1/2, 2/2 และ 3/1 จำนวน 20 คน โรงเรียนวัดเสม็ดเหนือ จำนวน 3 ห้องเรียน จับฉลากสุ่มแบบไม่ใส่คืนขึ้นมา 2 ห้องเรียน คือ 1/1 และ 3/1 จำนวน 32 คน โรงเรียนเทศบาล 1 วัดแจ้ง มี 9 ห้องเรียน จับฉลากสุ่มแบบไม่ใส่คืน ขึ้นมา 3 ห้องเรียน คือ 2/1, 2/3 และ 3/1 จำนวน 43 คน และ โรงเรียนวัดเปี่ยมนิโคธาราม มี 3 ห้องเรียน ฉลากสุ่มแบบไม่ใส่คืน ขึ้นมา 1 ห้องเรียน คือ 3/1 จำนวน 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 115 คน หลังจากนั้นเก็บข้อมูลนักเรียนหญิงทั้งหมดในห้องเรียน จากการเก็บข้อมูลพบว่าตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ 17 คน ผู้วิจัยจึงตัดออก เหลือกลุ่มตัวอย่างจำนวน 98 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบเลือกตอบ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนหญิง ได้แก่ อายุ เกรดเฉลี่ย ระดับการศึกษา ประวัติการมีครรภ์ และข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง ได้แก่ อายุ สถานภาพของบิดามารดา อาชีพ รายได้ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ โดยผู้วิจัยนำมาจากแบบวัดพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของณัฐภาพ ระวังใจ (Rawajai, 2011) ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) มี 6 ระดับ ประกอบด้วย “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” โดยมีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ โดยข้อความทางบวกมีทั้งหมด 9 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 5, 7, 13, 15, 16 และ 19 ข้อความทางลบมีทั้งหมด 12 ข้อ ได้แก่ 4, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 20 และ 21 รวมแบบสอบถามมีจำนวน 21 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน ถ้าเป็นข้อความทางบวก “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน คะแนนจะลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน และถ้าเป็นข้อความทางลบ คะแนนจะตรงกันข้ามกับทางบวก คะแนนมีตั้งแต่ 21-126 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก เกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดให้ 0 คะแนน คะแนนมีตั้งแต่ 0-15 คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ ประกอบด้วย “เห็นด้วยมากที่สุด” จนถึง “ไม่เห็นด้วยเลย” โดยมีข้อความทางบวก และทางลบ โดยมีข้อความทางบวกทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 4, 5, 9 และ 10 ข้อความทางลบมี 7 ข้อ ได้แก่ 3, 6, 7, 8, 11, 12 และ 13 รวมแบบสอบถามมีทั้งหมด 13 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน ถ้าเป็นข้อความทางบวก “เห็นด้วยมากที่สุด” เท่ากับ 5 คะแนน คะแนนจะลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่เห็นด้วยเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ถ้าเป็นข้อความทางลบ คะแนนจะตรงกันข้ามกับทางบวก คะแนนมีตั้งแต่ 13-65 คะแนน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการกำกับดูแลของบิดามารดา ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามของกรรณิกา บุญยัติ (Bunyat, 2013) วัดโดยใช้แบบมาตราประมาณค่า (rating scale) มี 4 ระดับ ประกอบด้วย “เป็นประจำ” จนถึง “ไม่เคยเลย” โดยมีข้อความทั้งทางบวก และทางลบ โดยข้อความทางบวกมี 10 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 และ 11 และข้อความทางลบ มี 1 ข้อ คือ ข้อ 3 รวมแบบสอบถามมีจำนวน 11 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน ถ้าเป็นข้อความทางบวก ให้ “เป็นประจำ” เท่ากับ 3 คะแนน คะแนนจะลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่เคยเลย” เท่ากับ 0 คะแนน และถ้าเป็นข้อความทางลบ คะแนนจะตรงกันข้ามกับทางบวก คะแนนมีตั้งแต่ 0-33 คะแนน

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง วัดโดยใช้แบบมาตราประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ ประกอบด้วย “ทำได้มั่นใจมากที่สุด”

จนถึง “ทำไม่ได้” โดยมีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ โดยข้อความทางบวกมีทั้งหมด 9 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 9 ข้อความทางลบมี 1 ข้อ คือ ข้อ 10 รวมแบบสอบถามมีจำนวน 10 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน ถ้าเป็นข้อความทางบวก “ทำได้นั้นใจมากที่สุด” เท่ากับ 5 คะแนน คะแนนจะลดลงไปตามลำดับจนถึง “ทำไม่ได้” เท่ากับ 1 คะแนน ถ้าเป็นข้อความทางลบ คะแนนจะตรงข้ามกับทางบวก คะแนนมีตั้งแต่ 10-50 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถาม ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยเสนอคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผ่านการรับรองจริยธรรม รหัส 02-02-2559
2. นำหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เสนอผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 4 แห่ง เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยจะเข้าพบครูประจำชั้น และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแนะนำตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย และขอความร่วมมือในการทำวิจัย
3. ผู้วิจัยมอบเอกสารชี้แจงและใบยินยอมการเข้าร่วมวิจัย ให้ผู้ปกครองตอบ และให้นักเรียนนำกลับมาส่งในวันต่อมาตามที่ได้นัดหมายไว้
4. ผู้วิจัยจะอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจวิธีตอบแบบสอบถามที่เตรียมไว้ หากมีข้อสงสัยกลุ่มตัวอย่างสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ตลอดเวลา กำหนดเวลาในการตอบแบบสอบถาม 50 นาที เมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วให้นำมาใส่กล่องที่ปิดเรียบร้อยให้หน้าห้องเพื่อเป็นการรักษาความลับข้อมูลที่ตอบในแบบสอบถาม เมื่อได้แบบสอบถามครบตามจำนวน 98 คนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาคิดคะแนนตามเกณฑ์แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติที่ได้วางแผนไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย
2. วิเคราะห์อำนาจทำนาย ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติสมการถดถอยแบบเชิงชั้น (hierarchical multiple regression)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง มีอายุระหว่าง 12-16 ปี มีอายุเฉลี่ย 13.6 ปี (SD = .89) เกรดเฉลี่ยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 (SD = .49) นักเรียนหญิงส่วนมากเคยมีแฟนแล้ว (ร้อยละ 74.5) ในจำนวนนี้มีแฟนมากกว่า 1 คน (ร้อยละ 79.7) และมีแฟนคนเดียว (ร้อยละ 20.3) นักเรียนส่วนมากอาศัยอยู่กับมารดาและบิดา ร้อยละ 50 รองลงมา อยู่กับมารดา (ร้อยละ 14.3) สถานภาพของบิดามารดา อาศัยอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 57.2) ผู้ปกครองส่วนมากประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 51) โดยส่วนมากมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 57.2)
2. คะแนนความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ทักษะคิดต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ การกำกับดูแลของบิดามารดา การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันความผิดปกติความเสี่ยงทางเพศ ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 10.08 (SD = 1.82) มีทัศนคติต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.51 (SD = .45) ได้รับการกำกับดูแลของบิดามารดาในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 21.86 (SD = 6.45) มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความเสี่ยงทางเพศในระดับมาก

มีค่าเฉลี่ย 3.97 (SD = .73) และพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงตอนต้น พบว่านักเรียนหญิง

มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศโดยรวมเท่ากับ 4.93 (SD = 1.44) อยู่ในระดับมาก ดังตาราง 1

ตาราง 1

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ทักษะคิดต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ การกำกับดูแลของบิดามารดา และการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ (n = 98)

ตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้	ค่าที่เป็นจริง	$\bar{X}$	SD	ระดับ
- ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ	1-15	4-14	10.08	1.82	ปานกลาง
- ทักษะคิดต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ	1-5	1-5	3.51	.45	ปานกลาง
- การกำกับดูแลของบิดามารดา	0-33	6-33	21.86	6.50	ปานกลาง
- การรับรู้ความสามารถของตนเองในการ ป้องกันความเสี่ยงทางเพศ	1-5	1-5	3.97	.73	มาก
- พฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงตอนต้น	1-6	1-6	4.93	1.44	มาก

3. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้ทฤษฎีการให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างแรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรม พบว่า ตัวแปรที่มีน้ำหนักในการทำนายสูงสุด คือ ทักษะคิดต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .478$)

รองลงมาคือ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .242$) โดยทั้ง 2 ตัวแปรสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศได้ ร้อยละ 44.8 ($R^2 = .448$, $F_{change} = 7.746$, $p < .01$) ดังตาราง 2

ตาราง 2

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น (n = 98)

ตัวแปรทำนาย	ขั้นที่ 1			ขั้นที่ 2			ขั้นที่ 3		
	B	SE(B)	β	B	SE(B)	β	B	SE(B)	β
- ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ	2.455	.800	.299**	1.000	.695	.122	.625	.684	.076
- ทักษะคิดต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ				1.372	.213	.540***	1.215	.213	.478***
- การกำกับดูแลของบิดามารดา				.329	.192	.143	.207	.190	.090
- การรับรู้ความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ							.490	.176	.242**

ตาราง 2

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายกับพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น (n = 98) (ต่อ)

ตัวแปรทำนาย	ขั้นที่ 1			ขั้นที่ 2			ขั้นที่ 3		
	B	SE(B)	β	B	SE(B)	β	B	SE(B)	β
R ²	.089			.402			.448		
Adj R ²	.080			.383			.424		
R ² change	.089			.312			.046		
F change	9.416**			24.549***			7.746**		

**p < .01, ***p < .001

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้ทฤษฎีการให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างแรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรม พบว่าตัวแปรที่มีน้ำหนักในการทำนายสูงสุด คือ ทศนคติต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .478$) รองลงมาคือ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .242$) โดยทั้ง 2 ตัวแปรสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 44.8 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการสร้างแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า ทศนคติต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 36.1 เมื่อพิจารณาข้อมูลเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทศนคติต่อการมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมากในเรื่องไม่ชอบดูภาพโป๊ ($\bar{X} = 4.45, SD = 1.15$) ไม่ชอบไปไหนมาไหนกับเพื่อนชายสองต่อสอง ($\bar{X} = 4.29, SD = 1.06$) และสามารถปฏิเสธเมื่อเพื่อนชายชวนมีเพศสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.87, SD = 1.58$) อภิปรายได้ว่า ทศนคติและค่านิยมในตัวบุคคลเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ภายในตัวบุคคล และเกิดจากครอบครัว ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าทำพฤติกรรมใดแล้วได้ผลทางบวก ก็มีแนวโน้มที่ดีต่อทศนคตินั้น (Ajzen, 1991)

ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีที่พึ่งทางจิตใจ และได้รับการอบรมสั่งสอนในการปฏิบัติตนในทางที่เหมาะสมให้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน โดยทางโรงเรียนได้มีการสอนให้ความรู้เรื่องเพศศึกษารอบด้าน เป็นการปรับทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศให้กับนักเรียน และได้มีการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมให้การอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีทัศนคติและการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างแรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรมของ Fisher, Fisher and Shuper (2009) ได้กล่าวไว้ว่าบุคคลจะมีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศได้นั้น เกิดจากทัศนคติภายในตัวบุคคลที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมและครอบครัวที่เคารพนับถือ สอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนไทยในกลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า ทศนคติที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศได้ร้อยละ 63.3 (Vantamay, 2007)

2. ปัจจัยด้านทักษะพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความเสี่ยงทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 7.2 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนสามารถปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33, SD = 1.06$) และการไม่อยู่กับ

ฝ่ายชายสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, $SD = 1.20$) อภิปรายได้ว่า นักเรียนมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถคิดวิเคราะห์ปฏิบัติพฤติกรรมที่เหมาะสมที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างแรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรมของ Fisher, Fisher and Shuper (2009) ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลจะปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศได้ขึ้นอยู่กับทัศนคติการตัดสินใจ และการรับรู้ความสามารถของตนเองที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้น หรือการรับรู้วิทยาการทางด้านกายภาพต่างๆ ก็จะมีแนวโน้มในการปฏิบัติพฤติกรรมในการป้องกัน ซึ่งถ้าบุคคลมีแรงจูงใจที่เกิดจากตัวบุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวบุคคล ก็ต้องป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงจากตัวบุคคล (Bandura, 1989; Fisher & Fisher, 1992) สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรารณณ์ บัตรเจริญ, ปาหนัน พิษยภิญโญ และอาภาพร เผ่าวัฒนา (Batcharuen, Panan, & Arpaporn, 2012) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 39.5 และ การศึกษาของวรรณศิริ ประจันโน (Prachanno, 2017) พบว่า การรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายได้ร้อยละ 30.6

3. ปัจจัยที่ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศ ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการกำกับดูแลของบิดา ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นได้ สามารถอภิปรายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง จึงทำให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากนี้นักเรียนส่วนมากมีเกรดเฉลี่ยระดับปานกลางถึงดี ($\bar{X} = 3.17$, $SD = .49$) และอยู่ในพื้นที่ชนบทมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของณัฐภาพ ระวะใจ (Rawajai, 2011) พบว่านักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน

การกำกับดูแลของบิดามารดา สามารถอภิปรายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างยังเป็นเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่อยู่ในช่วงที่เปลี่ยนผ่านระหว่างเด็กกับวัยรุ่น และส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่โรงเรียนจึงให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนและมีพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนมากกว่า ที่จะปรึกษาบิดามารดาในเรื่องการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (Rawajai, 2011) ดังนั้นการกำกับดูแลของบิดามารดาจึงไม่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงตอนต้นด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับการศึกษาของวัชรารณณ์ บัตรเจริญ, ปาหนัน พิษยภิญโญ และอาภาพร เผ่าวัฒนา (Batcharuen, Panan, & Arpaporn, 2012) ที่พบว่า การอาศัยอยู่กับบิดามารดาไม่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้ เช่นเดียวกับการศึกษาของวรรณศิริ ประจันโน (Prachanno, 2017) พบว่าการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1. เป็นแนวทางให้พยาบาลวางแผนในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเด็กวัยรุ่นตอนต้นโดยส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นประเมินความสามารถของตนเองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพื่อเสริมสร้างทักษะการดูแลตนเอง และรู้เท่าทันสถานการณ์สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
2. เป็นแนวทางในการสร้างเสริมทักษะ และแรงจูงใจในการให้เด็กวัยรุ่นมีทัศนคติที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของเพื่อนต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงทางเพศในเด็กวัยรุ่น
2. ควรนำผลการวิจัยไปสร้างโปรแกรมการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น เน้นการปรับทัศนคติให้เด็กวัยรุ่น และการรับรู้ความสามารถในการดูแลตนเอง เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมในวัยรุ่นให้รู้เท่าทันกับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างยั่งยืน

References

- Aeamsamarng, P., Srisuriyawet, R., & Homsin, P. (2013). Risk factors of unintended repeat pregnancy among adolescents. *The Public Health Journal of Burapha University*, 8(1), 55-67. (in Thai)
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior & Human Decision Process*, 50(2), 179-212.
- Bandura, A. (1989). Perceived self-efficacy in the exercise of control over AIDS infection. In V. M. Mays, G. W. Albee & S. M. Schneider (Eds.), *Primary prevention of AIDS*. California: Sage.
- Batcharuen, W., Panan, P., & Arpaporn, P. (2012). Factors related to sexual risk behaviors among female lower secondary Thai students. *Journal of public health*, 42(1). 30-40. (in Thai)
- Bunyat, K. (2013). *Influence of parenting style, sexual communication and parental monitoring on sexual behavior among early adolescents*. Master of Nursing Science (Pediatric Nursing) Thesis, Burapha University. (in Thai)
- Cai, Y., Wang, Y., Zheng, Z., Wang, J., Yao, W., & Ma, J. (2013). *Predictors of reducing sexual and reproductive risk behaviors based on the information-motivation-behavioral skills (IMB) model among unmarried rural-to-urban female migrants in Shanghai, China*. Retrieved from <http://www.plosone.org>
- Chaikoolvatana, C., Praditsathaporn, C., & Kamkhieo, W. (2013). Predictors of sexual risk behavior among adolescents in Phayao province. *Journal of Nursing and Education*, 6(4), 104-115.
- Department of Health. (2010). *Health promotion and youth health problems*. Retrieved from [http://rh.anamai.moph.go.th/all_file/research/text_new_rev160855\[1\].pdf](http://rh.anamai.moph.go.th/all_file/research/text_new_rev160855[1].pdf) (in Thai)
- Diloksumpun, C., Namma, P., & Niemkul, K. (2013). The risk behavior for having sex of Mattayomsuksa 3 female student in Banphue, Udonthani. *Advanced Sciences Journal*, 13(1), 172-183. (in Thai)
- Fisher, J. D., & Fisher, W. A. (1992). *Changing AIDS risk behavior*. *Psychological Bulletin*, 111(3), 455-474.
- Fisher, J. D., Fisher, W. A., & Shuper, P. A. (2009). The information motivation behavioral skill model of HIV prevention behavior. In R. J. DiClemente, R. A. Crosby & M. C. Kegler (Eds.), *Emerging theory in health promotion practice and research*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Fisher, W. A. (1997). A theory-based framework for intervention and evaluation in STD/ HIV prevention Canadian. *Journal of Human Sexuality*, 6(2), 105-111.
- Huy, N. V., Dunne, M. P., Debattista, J., Hien, N. T., & Minh An, D. T., (2014). Association of human immunodeficiency virus (HIV) preventive information, motivation, self-efficacy and depression with sexual risk behaviors among male freelance laborers. *Journal of AID and HIV Research*, 3(1), 20-29.

- Jackson, C., Sweeting, H., & Haw, S. (2013). Clustering of substance use and sexual risk behavior in adolescence: Analysis of two cohort studies. *BMJ Open*, 2(1), 1-10.
- Mongkuo, M. Y., Mushi, R. J., & Thomas, R. (2010). Perception of HIV/ AID and socio-cognitive determinants of safe sex practices among college students attending a historically black college and university in the United States of America. *Journal of AID and HIV Research*, 2(3), 32-47.
- Phoochaemchot, P., & Chomnirat, W. (2012). Development guideline to prevent sexual risk behaviors among adolescent. *Graduate Research Conference*, Khon Kaen. (in Thai)
- Piumwattanasup, A., & Chantaluk, S. (2009). Factors relating to sexual behaviors of early Adolescents: Case of adolescents in Pattaya city's school, Chonburi province, 2007. *Office of Disease Prevention and Control 3 Chonburi Journal*. 2(2), 56-68. (in Thai)
- Prachanno, W. (2017). *Factors influencing small behaviors among primary school student based on the information motivation behavioral skill model*. Master of Nursing Science (Community Nursing) Thesis, Burapha University. (in Thai)
- Prasartwanakit, A., Songwathana, P., & Phetcharat, B. (2009). Sexual beliefs and patterns among Thai adolescent and youths in educational institutions in Songkhla Province. *Songklanagarind Medical Journal*, 27(5), 369-380. (in Thai)
- Puntang, P., Toonsiri, C., & Junpraasert, S. (2014). Factors influencing intention to prevent sexual risk behaviors of female secondary school students under the department of general education the secondary education service area office 2 in Chonburi province. *7th Academic Conference Rajamangala University of Technology Eastern*, Chonburi. (in Thai)
- Rawajai, N. (2011). Factors influencing sexual risk preventive behaviors of students in vocational education commission Bangkok metropolis. *Sripatum Chonburi Journal*, 9(1), 113-120. (in Thai)
- Saipanich, L., Suntrayuth, D. & Thongson, P. (2012). The model of risk behavior for sexual prevention of vocational education students in eastern area. *Journal of Educational Administration Burapha Universit*, 6(1), 157-170. (in Thai)
- Srisatidnarakul, B. (2010). *The methodology in nursing reseacrch*. Bangkok: U & I Inter Media.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistic*. Boston: Allyn and Bacon.
- Taikanong, K., Chomson, S. & Nimitrarnan, N. (2011). The factors influencing of the intention of sexual risk behavior amongst high school students. *Christian University of Thailand Journal*, 17(1), 168-193. (in Thai)
- Tipwareerom, W., & Sarapanich, N. (2012). The development of risky sexual behavior prevention program among junior high school students in Plaichumpon sub-district, Mueang district, Phitsanulok province. *Journal of nursing and health sciences*, 6(3), 94-106. (in Thai)

- Vantamay, S. (2007). An Assessment of sexual risk behavior among Thai youth in university student groups in Bangkok metropolitan area. *National Demographic Conference 2007*, Bangkok. (in Thai)
- Wang, J. F., Simoni, P. S., Wu, Y., & Banvard, C. (2008). Female adolescent' attitude towards sexually risk behaviors. *Journal of International Women's Studies*, 10(2), 120-133.
- World Health Organization. (1995). *Adolescent health and development: The key to the future*. Geneva: Author.
- Worrakitkasemkul, S. (2011). *Research methodology for behavioral and social science*. Udon Thani: Agsornsin. (in Thai)
- Youth Promotion and Protection Office. (2010). *Summary of Child and Youth Situation Report annual 2006 – 2007*. Bangkok: Ministry of Social Development and Human Security. (in Thai)

